

Edini slovenski dnevnik
v Zedinjenih državah.
Velja za vse leto... \$3.00
Ima 10.000 naročnikov:

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily
in the United States:
Issued every day except
Sundays and Holidays:

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 305. — ŠTEV. 305.

NEW YORK, TUESDAY, DECEMBER 30, 1913. — TOREK, 30. DECEMBRA, 1913.

VOLUME XXI. — LETNIK XXI.

Razmere v Mehiki.

Federalci preko meje. 10 Hrvatov deportiranih.

Kakih sto federalnih vojakov je Nazelniki uradniki postopajo či pribelalo preko ameriške meje, sto po novi metodi, samo da se število naseljencev omeji, kjer so jih razorožili.

NAZAJ V MEHIKO.

Vsled približanja ustaške armade je izgubila federalna posadka v Ojinagu popolnoma glavo.

Presidio, Tex., 29. decembra. — Kakih sto federalnih mehiških vojakov je danes ponoči našli na krepkem človeku, katerega bi na vsak način morali pustiti v reki. Vsi so imeli pri sebi oružje, pravijo, kar enostavno: — Major McNamee jih je takoj puštil razorožiti, jih je odvedel nato v Presidio, odkoder so se morali vrniti na mehiško stran. Nekateri izmed njih so bili ranjeni.

Več stotin drugih federalcev je skupalo pri te preko meje na drugem delu. Ko so pa zapazili ameriške vojake so se vsi vrnili.

Streljanja ni bilo in mehiški vojaki se niso prav nič upirali razroženju.

Informacije iz Ojinage pravijo, da se je lastila federalne posadke parnika, kakor hitro se je izvedelo, da se bliža vstaška armada generala Ortega, ki povezuje 4200 možem. Razburjenost je še povečala vest, da imajo ustaši na razpolago poljsko artilerijsko. Ako se razbijeta federalni armada pri Ojinagi, bo general Villa v neoznjeni posesti celega razsežnega teritorija ter bo lahko nadaljeval s svojimi operacijami na jugu, ne da bi imel za seboj na severu kakega sovražnika ali nasprotnika armado.

Ojinaga, Mehika, 29. dec. — Federalci in ustaši so se v nedeljo prvič srečali pri Mulatos, v bližini La Mula Pass. Ta praska je bila pričetek pričakovanje bitke med ustaši pod poveljstvom Ortega in federalci, katerim povljuje general Castro.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

Mexico City, Mehika, 29. dec. — Federalci in ustaši so se v nedeljo prvič srečali pri Mulatos, v bližini La Mula Pass. Ta praska je bila pričetek pričakovanje bitke med ustaši pod poveljstvom Ortega in federalci, katerim povljuje general Castro.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

Washington, D. C., 29. dec. — Federalci in ustaši so se v nedeljo prvič srečali pri Mulatos, v bližini La Mula Pass. Ta praska je bila pričetek pričakovanje bitke med ustaši pod poveljstvom Ortega in federalci, katerim povljuje general Castro.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

Washington, D. C., 29. dec. — Federalci in ustaši so se v nedeljo prvič srečali pri Mulatos, v bližini La Mula Pass. Ta praska je bila pričetek pričakovanje bitke med ustaši pod poveljstvom Ortega in federalci, katerim povljuje general Castro.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

Washington, D. C., 29. dec. — Federalci in ustaši so se v nedeljo prvič srečali pri Mulatos, v bližini La Mula Pass. Ta praska je bila pričetek pričakovanje bitke med ustaši pod poveljstvom Ortega in federalci, katerim povljuje general Castro.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

Washington, D. C., 29. dec. — Federalci in ustaši so se v nedeljo prvič srečali pri Mulatos, v bližini La Mula Pass. Ta praska je bila pričetek pričakovanje bitke med ustaši pod poveljstvom Ortega in federalci, katerim povljuje general Castro.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

Washington, D. C., 29. dec. — Federalci in ustaši so se v nedeljo prvič srečali pri Mulatos, v bližini La Mula Pass. Ta praska je bila pričetek pričakovanje bitke med ustaši pod poveljstvom Ortega in federalci, katerim povljuje general Castro.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

Washington, D. C., 29. dec. — Federalci in ustaši so se v nedeljo prvič srečali pri Mulatos, v bližini La Mula Pass. Ta praska je bila pričetek pričakovanje bitke med ustaši pod poveljstvom Ortega in federalci, katerim povljuje general Castro.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

Washington, D. C., 29. dec. — Federalci in ustaši so se v nedeljo prvič srečali pri Mulatos, v bližini La Mula Pass. Ta praska je bila pričetek pričakovanje bitke med ustaši pod poveljstvom Ortega in federalci, katerim povljuje general Castro.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

Washington, D. C., 29. dec. — Federalci in ustaši so se v nedeljo prvič srečali pri Mulatos, v bližini La Mula Pass. Ta praska je bila pričetek pričakovanje bitke med ustaši pod poveljstvom Ortega in federalci, katerim povljuje general Castro.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriškega konzula Lecherja. Ako bi se to reje hoteli federalci umakniti pri Ojinagi preko ameriške meje, morajo vsled povelja Ville ustaši prenehati s streljanjem.

General Villa je dal svojim oficirjem strogo ukaz, da se ne sme streljati preko ameriške meje. To je storil na prošnjo ameriške

ZIRA
10 CIGARETTES FOR 5¢

NI JIM TREBA DOKAZOV
GOVORE SAMI ZA SE.

Vspah po zaslugu.

Zena z dvema možema.

V prastari kitajski literaturi najdemo zelo veliko pravljic, ki se po vsebinu popolnoma vjemajo z našimi pripovedkami.

To je tudi dokaz, da so se podrobile skoraj vse pripovedke, pravljice in bajke v duši narodov. In nehotje in nevede je ta narodova duša porabila iste snovi za svoje fantazije kakor njeni sosedinji itd. Odtot toliko podobnosti v pravljicah najrazlikejših plemen.

Posebno pa se to opazi v povesti o "Zeni z dvema možema". V tri tisoč let starih kitajskih rokopisih se jo je zasledilo in se jo srečava [po književnostih] skoraj vseh narodov. Ti starici kitajski rokopi si sledijo pripoveduje.

Prav ob reki je imel Cin-Fo

prej velik kos rodovitnega polja in v sosedstvju pa svojo kočo. Pa tudi ženo je imel Cin-Fo, ki ji je bilo ime Cin-Li in je zelo skrbno in zvesto skrbela zanj. Zato je bil Cin-Fo zelo srečen in zadovoljen človek na svetu.

Pa se mu je pripetilo, da so mu bogovi zavidali to srečo in zadovoljnost. Sklenili so mu poslati nesrečo. In glej! Tri leta zaporedoma je prestopila reka svoje bregove. In tri leta zaporedoma so mu njeni žolti valovi odnašali in uničevali žeteve. Cin-Fo je obubožal popolnoma, in nihče mu ni hotel več posoditi za setev potrebnega rizvega zraka.

In glej! Tri leta zaporedoma je prestopila reka svoje bregove. In tri leta zaporedoma so mu njeni žolti valovi odnašali in uničevali žeteve. Cin-Fo je obubožal popolnoma, in nihče mu ni hotel več posoditi za setev potrebnega rizvega zraka.

Pobitega sreca gre nato k sodniku ter mu razloži celo zadevo. Sodnik ga prijazno posluša ter mu naroči, naj pride prihodni dan dopoldne k njemu.

Pričed ob določenem času pred sodniku, zagleda tam tudi Liang-Suna in Cin-Li. Ob njegovem pogledu se spusti žena v jok. Ali Liang-Sun jo začne zmerjati tako trdo, da je takoj vrnkljana.

Nasprotunika prideta pred sodnika, kakor jima je naročil. Spremljuju je žena in Cin-Li.

"Premislite, gospodična Mary, je šepnil ta hip solidni mož z razburjenim glasom in zardel do ušes, "premislite — in naj ostane med nama: tudi jaz sem kupil srečko!" Pojutrišnjem bo žrebnejne... Ah, to bo veselje, če zadem kaj! No, nadejam se ne, te se razume; ampak če bi le bilo?"

"Dvesto tisoč..." je ponovila Mary z zamirajočim glasom, "kakor pravijo v molitvah: "O, Gospod!" In bogastvo je vzmralo pred njenom domišljijo; oblike, klobuki z ogromnimi peresi, zlatnina, avtomobil... in oficer, najlepši v celi Ljubljani!

"Pa glavni dobitek je še vecij!" je prasała Mary.

"Glavni je dvesto tisoč. Sama sreča, da ni glavnega dobil!"

"Dvesto tisoč..." je ponovila Mary z zamirajočim glasom,

"kakor pravijo v molitvah: "O, Gospod!" In bogastvo je vzmralo pred njenom domišljijo;

"Nato pošilja sodnik nekaj časa, potem pa naroči obema možema, naj prideč čez dva dni spet k njemu. Sam pa premisli ta slučaj dotlej temeljito in natanko. Cin-Li pa da za ta čas v jecu, kjer naj počaka konečne razsodbe."

Namenila sta služiti toliko časa, da si prihranita dovolj denarja za polje in kočo.

Pa je prišel dan slovesa in ločila sta se solznih oči in žalostnega sreca nesrečna zakonska.

Cin-Fo je dobil v tuji deželi kmalu dobro službo. In ker je živel varčno, si je prav kmalu pristredil majhno sveto denarja. Tu se spomni, da bi ne bilo napena, če poslje ta prihranek svoji ženi. Mogoče živi v revščini in pomanjkanju. Tedaj vpraša svojega rojaka, ki je delal z njim, kako bi poslal denar v domovino najboljše. Rojak pa je bil velik goljuf. Rekel mu je, da prav rad opravi to reč zanj. Cin-Fo mu da denar. Rojak ga vzame ter pridrži zase, in lahkovernež se je pa nalagal, da je sveta na poti v domovino.

Minilo je več mesecov odtlej. In spet si je Fo prihranil svetico denarja. In spet jo je dal goljušemu prijatelju, da jo po odpolju ženi. Seveda si jo je slepar spet pridržal zase. Če nekaj časa pa počake Cin-Fovu neko pisane, če da ga je pisala njegova žena Cin-Li. Tudi prebere mu to pismo, v katerem vzpodibuje žena moža, naj le še nadalje pridno dela in skrbno štedi z denarjem. Ona da hoče ves sprejeti denar dobro shraniti.

Tako je preteklo že več let. Fo je nič hudega in slabega sluteč prav pridno nosil svoje prihranke svojemu prijatelju. Saj je vendar misil, da dobi vse svoje zaklade pozneje v svoji domovini.

Pa je pribesnela kuga v tisto tujo deželo in ljudje so cepali kakor jesenske muhe. Tudi slesarskega prijatelja Cin-Fovovega je zatolila. In Cin-Fo mu je strezel do zadnjega trenotka. Umirojenoči se oglasi vest, in bolnik se začne spovedovati Cin-Fovu, kako nesramno ga je sleparil. Tudi mu pove, kam je zakopaval svoje in njegove prihranke. Po smrti da Cin-Fo maziliti truplo, ga začne v kože, kupi konja, načni nanj truplo ter se pridruži karavanu, ki je šla v domovino. Tako je izpolnil zadnjno prošnjo ranjku, ki je hotel biti pokopan v domači deželi.

Cin-Li ni na ta način prejela

krivala, da bo ta zapeliči človek ljudje so se odkrivali, smehljali, reje in jo požirač z očmi. Haha! Ti nosti. Vsi člani so bili odborniki, vesa, ter postavile klopi. Za shranjevanje oblike igrajočih se otrek naj bi se zgradila posebna loka, ki bi naj ob slabem vremenu služila kot zavetišče, pozimi pa za garderobo pri drsanju. Okoli in okoli tega vrta naj bi bila velika živa meja, ki bi naj brnila celo napravo pred cestnim prahom ter omogočila občinstvu mire počitek. Mali otoki v potoku s primernim rastlinstvom naj bi dali takemu javnemu vrtu kolikor mogoče naravnemu značaju. Tački javni vrtovi naj bi se v bodoče napravljali povsod, kjer dopušča prostor.

"Gotovo je gotovo; kdor dolgo izbira izbirek dobi! Zahvali Boga, da te hoče; zdrav je, solden mož, in denar ima."

In tako je sedel solidni mož nekoga večera zopet v njihovi sobici ter ugonabljal Mary prav nemeton; gospa Mozolinka je značila politiko in je obiskovala teh urah svoje prijateljice v sedežnici.

"Pšenična moka je zopet dražja!" je menil gospod Malouh.

"Pod Tivoli je sveče", si je misila Mary. Solnce se spušča nizko, nizko... med kostanji diši po maju; dekleta imajo nove klobuke, oficirji hodijo mimo in sučajo oči..."

"Vojska bo", je nadaljeval solidni mož. "To je tisto: denarna manjka, vse je dražje, in ljudje kajkajo, ne plačujejo. Kakor da denar ni denar, če je deset vojska nas vetu... Da, da, Repnikar mi lahko dela konkurenco, pred nosom, ko je dobil o božiču deset tisoč loterij!" In važno je pokimal z glavo, kakor da hoče reči: "Da, da, jaz sem pameten mož in vsem vse, kako in kaj..."

"Deset tisoč!" je vzliknila Mary, kakor ki je prinesla gospa Mozolinka v škrbaste skodelici, je pokusal in odrnila s prezirnim namrdljajem. Palača, kjer je prebivala je stala sicer v šentpeterškem predmetju, irhovine v hiši so jo kliale za Minko, in krasni klavir, ki mu je zaupava s svoje nezne sanje, je bil tipkalnik v pisarni doktorja Skubca — toda ona se je nazivala Mary in je bila rojena za boljšo usodo! Z nervoznimi pusti je posiskala pet kron, ki jih je imela spravljene v predal; in ko je topila čez hišni prag na svetlo pomladnjivo ulico, se ji je zdelo, da je Pepeka, ki beži iz kuhinje trpljenja svojemu princu v narodje. Napravila je ovinek in kuhnila srečko v oddaljeni tobakarni, kjer je nihče ni poznal.

"Namenila sem jo v darilo", je dejala prodajalki. Kaj je bilo treba vedeti stari devici, da zadevne Mary jutri dvesto tisoč kron!

"Deset tisoč, v državni loteriji. Vagabund je stopil v štacuno na kozarec žganja — vrag naj me vzame, ako ga ne ovadim, da toči žganje tam zadaj! — pa mu je ponudil srečko, za dve kroni namesto za štiri; nimam česa jesti, je dejal. In Repnikar je dal dve kroni, samo da je odrl sironaka. Pride božič, pride žrebjanje — ali ne zadene falot deset tisoč kron?"

"Pa glavni dobitek je še vecij!" je prasała Mary.

"Glavni je dvesto tisoč. Sama sreča, da ni glavnega dobil!"

"Dvesto tisoč..." je ponovila Mary z zamirajočim glasom,

"kakor pravijo v molitvah: "O, Gospod!" In bogastvo je vzmralo pred njenom domišljijo;

"Nato pošilja sodnik nekaj časa, potem pa naroči obema možema, naj prideč čez dva dni spet k njemu. Sam pa premisli ta slučaj dotlej temeljito in natanko. Cin-Li pa da za ta čas v jecu, kjer naj počaka konečne razsodbe."

Namenila sta služiti toliko časa, da si prihranita dovolj denarja za polje in kočo.

Pa je prišel dan slovesa in ločila sta se solznih oči in žalostnega sreca nesrečna zakonska.

Cin-Fo je dobil v tuji deželi kmalu dobro službo. In ker je živel varčno, si je prav kmalu pristredil majhno sveto denarja. Tu se spomni, da bi ne bilo napena, če poslje ta prihranek svoji ženi. Mogoče živi v revščini in pomanjkanju. Tedaj vpraša svojega rojaka, ki je delal z njim, kako bi poslal denar v domovino najboljše. Rojak pa je bil velik goljuf. Rekel mu je, da prav rad opravi to reč zanj. Cin-Fo mu da denar. Rojak ga vzame ter pridrži zase, in lahkovernež se je pa nalagal, da je sveta na poti v domovino.

Minilo je več mesecov odtlej. In spet si je Fo prihranil svetico denarja. In spet jo je dal goljušemu prijatelju, da jo po odpolju ženi. Seveda si jo je slepar spet pridržal zase. Če nekaj časa pa počake Cin-Fovu neko pisane, če da ga je pisala njegova žena Cin-Li. Tudi prebere mu to pismo, v katerem vzpodibuje žena moža, naj le še nadalje pridno dela in skrbno štedi z denarjem. Ona da hoče ves sprejeti denar dobro shraniti.

Tako je preteklo že več let. Fo je nič hudega in slabega sluteč prav pridno nosil svoje prihranke svojemu prijatelju. Saj je vendar misil, da dobi vse svoje zaklade pozneje v svoji domovini.

Pa je pribesnela kuga v tisto tujo deželo in ljudje so cepali kakor jesenske muhe. Tudi slesarskega prijatelja Cin-Fovovega je zatolila. In Cin-Fo mu je strezel do zadnjega trenotka. Umirojenoči se oglasi vest, in bolnik se začne spovedovati Cin-Fovu, kako nesramno ga je sleparil. Tudi mu pove, kam je zakopaval svoje in njegove prihranke. Po smrti da Cin-Fo maziliti truplo, ga začne v kože, kupi konja, načni nanj truplo ter se pridruži karavanu, ki je šla v domovino. Tako je izpolnil zadnjno prošnjo ranjku, ki je hotel biti pokopan v domači deželi.

Cin-Li ni na ta način prejela

krivala, da bo ta zapeliči človek ljudje so se odkrivali, smehljali, reje in jo požirač z očmi. Haha! Ti nosti. Vsi člani so bili odborniki, vesa, ter postavile klopi. Za shranjevanje oblike igrajočih se otrek naj bi se zgradila posebna loka, ki bi naj ob slabem vremenu služila kot zavetišče, pozimi pa za garderobo pri drsanju. Okoli in okoli tega vrta naj bi bila velika živa meja, ki bi naj brnila celo napravo pred cestnim prahom ter omogočila občinstvu mire počitek. Mali otoki v potoku s primernim rastlinstvom naj bi dali takemu javnemu vrtu kolikor mogoče naravnemu značaju. Tački javni vrtovi naj bi se v bodoče napravljali povsod, kjer dopušča prostor.

"Kaj je okamnen nad tolikim prostaštvom. Vzravnala je svoj vitki stas in pomerila tipkario iz visoka; hotela je je zavrniti, toda premisila si je, zato voljila se z nemim zaničevanjem

"Javite me milostne gospe grofie!"... Vrata so se odprala na drugi trotoar. Prav tako je manjkalo, da bi se pričakalo z navadno tipkario. Skoraj se je že vesila, kako jo bo še ponovno pozdravljala enkrat, ona pa bo kimala iz kočije, kakor se spodbodi taki osebi: konaj z očmi.

"Zdjaj je ležala dolgo in si brodila s prsti po rjavih lasach; smehljaj ji je skakjal po okroglem obrazku, in sanje niso bile več daljno hrepenezen — bile so kakor bližnja bodočnost! Pojuščenjem — ne jutri! Dvesto tisoč kron..."

"Kavko, ki je prinesla gospa Mozolinka v škrbaste skodelici, je pokusal in odrnila s prezirnim namrdljajem. Palača, kjer je prebivala je stala sicer v šentpeterškem predmetju, irhovine v hiši so jo kliale za Minko, in krasni klavir, ki mu je zaupava s svoje nezne sanje, je bil tipkalnik v pisarni doktorja Skubca — toda ona se je nazivala Mary in je bila rojena za boljšo usodo! Z nervoznimi pusti je posiskala pet kron, ki jih je imela spravljene v predal; in ko je topila čez hišni prag na svetlo pomladnjivo ulico, se ji je zdelo, da je Pepeka, ki beži iz kuhinje trpljenja svojemu princu v narodje. Napravila je ovinek in kuhnila srečko v oddaljeni tobakarni, kjer je nihče ni poznal.

"Kaj želite?"

"Vas, gospod župnik. Vas hočemo in potrebujevamo v tem društvi. Glejte, zastopani so v našem društvu skoraj vsi sloveni, saj Vas ni med nami."

"Prosim na kateri podlagi ste vstanovili ta klub?"

"Na postopaški."

"Telefon je umolknil. Društveniki pa so se oddehnili v uradovanju ter se smejali skoraj eno uro tej hudočnosti."

"Narravi."

"Nove vrste javni vrtovi. Nedavno je bil mestnemu svetu na Dunaju predložen načrt javnega vrtu z igrišči kot zgled za tozadne naprave. Po tem projektu bi tak vrt obsegal približno 10,000 kvadratnih metrov travnika, ki bi ga obdaljil potok, globok kakih 30 cm. Ta potok naj bi poleti služil v zabavo otrokom, kakor naj bi bil tudi travnik igrišče za otroke. Pozimi pa bi se naj potok porabil za napravo drališča. Na obeh koncih travnika naj bi se zasadila senčnata drevesa."

"Kaj?" je izdavila s krčitim naprom.

"Ali že veste?..."

"Kaj ne bi vedela, dete moje! Sam je bil tu, pritekel je gor, skakal, plesal — ves neumen! — Gospa, pravi, gospa! Za pet ran božijih — ali norim, ali je res: tu notri v časopisu stoji, da sem zadel glavni dobitek: dvesto tisoč... dve sto tisoč kron!..."

"Kdo?" je dahnila Mary, bila kakor testo, in se naslonila k steni.

"I, kdo pa drugi kakor Malouh — tvoj bodoči ženin! ... Mary premisli..."

Mati ni končala. Mary je viknila s turbovinom, zadavljena v se sedela na tla. Gospa Mozolinova je zagnala blazen vršič; natrlo se je sedel, kljub preneseni revo na posteljo, zavile jo z nebrojenimi zdravili in spravile po silnem trudu k zavesti. Toda Mary je norela, bila je okrog sebe kakor obsedena, in se le, ko so poizginile vse babnice z materjo vred, se je obrnila k steni, zavila glavo v odejo in začela iheti, tiho, tiho, žalobno kakor osirotnelo dete...</

Razne zanimivosti.

Med ljudozreji.

V "Lectures pour Tous" prioveduje znani francoski misijonar o misijonskem delu med ljudozreji. Piše: Najtječe in najnovejše je misijonarjevo delo v še popolnoma nepreiskanem kraju, kjer navadno naleti na ljudozrška plemena. Misijonar si v novem kraju najprej zgradi hišo, t. j. kolibico na štirih kolih, opleteno z vejami in plezalkami. Leži še si napravi iz listja. Ko si je tako napravil dom, začne graditi cerkev, ki naj bo središče novih izprobnejnjencev. Delo gre počasni od rok in misijonar se muči za žive in mrtve, ko seka in vlači debla, divjaki ga pa z nezaupanjem opazujejo od daleč in nobenemu ne pride na misel, da bi mu pomagal. Končno je sredi pragozda postavljeno znamenje odrešenja — sv. kriz. Sedaj začne misijonar delati obiske. Ko se prvi prikaže v bližini kolibice, — vseslošni bog pred njim! Vse se skrije v goščavo. Misijonar pa brezbrinjo nadaljuje svojo pot. Končno doape do par slamljnih kolibic, pred katerimi se valjajo mali divjaki. Ko zaglejado misijonarja, zakriče in zbeže kakor divje koze. Vas je kakor izumrla. Toda misijonar dobro ve, da ga iz goščave ve vseh strani motre radovalne oči. Polagoma se pokaže življenje: odnekod se približajo moški, navidezno čisto brezbrinje, ter me obkolijo. Samo ženski in otroci se še drže od daleč, pazno motreč vsako mojo kretinja in pogled, vedno pripravljeni, da zbeže v gozd. Jaz jih skušam pomeriti in dokazati, da nimam nikakih zlih namenov. Iz polnega že pa potegnem šop pisanih podobic in jih hočem deliti med otroke. Toda izpočetka je to tako težko — nobeden noče bližu. Končno se opogumi najsmučljivi ter mi pomoli razkavo ročico. Ko drugi videjo, da ga ne pojem, mareč se prijazno pogovarjam z njim, ne hitro obkolijo v gosti vrsti. Jaz jim govorim lepe in dobre besede in kmalu že krog mene zbrana evila vas — in ako hočem proti včeretu oditi, jim zvoram obljubiti, da še pridev. Pri drugem obisku smo že prijatelji. Kakor hitro se odloči, kak ugleden divjak, da da misijonarju svoje dete v pouk, ga kmalu posnema vsa vas in v par dneh je misijonarjeva koliba gosto obdana z mulimi zamorčki, seveda se stvar ne izteče vedno takoj gladek in marsiščaj si misijonar reši življenje na ta način, da zbeži pred divjaki, kolikor ga noge neso. Vendar se pa misijonarju končno le posreči, da s hrabrim in kulturnim delom iztrebi dva največja zla: ljudozrštvu in suženjstvu. Tako je n. pr. pater Alois, ki je kot prvi prišel med strašno pleme Bondjo, skoro na čudežen način ušel ljudozrškemu počlepnu njihovega glavarja Betu; toda z njegovim naslednikom msgr. Augouardom, načelnikom francoske misije v Kongu, je isti Betu sklenil krvno pobratinstvo in prisigel, da se bo on in celo njegovo pleme ožireklo ljudozrštvu. In črni poglavlar je držal besedo, dasi ga je to stalo očividno velikega premagovanja. Msgr. Augouard namreč priponuje, da ga je njegov krvni pobratim Betu od časa do časa pogladil po rami in s poželjivim vzduhom rekel: "Kljub vsemu in vsemu pa le mislim, kako slastno mora biti meso belega poglavljava, ako se skuha z bananami!"

Glas slovečega zdravnika o jedi in želodčnih boleznih.

Eden član uredništva časnika "Elair" je obiskal ruskega učenca Mečnikova, živečega v Parizu, in ga je prosil za nekaj pojasnil. Raziskovalec Mečnikov je razdelil časniki svoje nazore o dandanes množičem se raku. Dejal je: "Ze petnajst let trdim, da prihajajo mikrobi raka v naš organizem, ker uživamo preveč sirove hrane. Izrastki in otekline obličju, podobni raku, ginevajo povsed, in po vseh, koder je milo v rabi. Dandanes naj vidimo manj starih ljudi, katerim bi prišel in otekline razjedle obličje. Take otekline se pojavljajo najčešče na slabu umetju obrazih. Zal da nismo te higijene na obličju razširili doslej tudi na svoja prebavila, in otdot prihaja vse nesreča. O podredovanju raka ni torej niti govora. Ako zahteva raka v nekateri hiši več žrtev, se dejanja to zato, ker imajo vsi, ki žive pod tosto stroho tudi taiste higinske pogoje." "Ali menite, da se lehko obvarujemo,

pred rakom?" je vprašal časnikar. "Seveda lehko", je povzel profesor, in recept je kaj enostaven: "Ne uživajmo sirove hrane, in ravnavmo se po nekaterih enostavnih pravilih. Tukaj vidiš na primer banan, ki sem jih ravnokar kupil, da jih poneseš domov. Ker je ta plod pokrit z debelom skorjo, menijo mnogi, da banane nimajo mikrobov. Pa se tako motijo! Banane dozorevajo še ondaj, ko dosežejo izvestne vse store, da preprečijo razširjenje tega plesa. Prošt je tudi rekel, da bo šel takoj k cesarskemu namestniku ter zahteval od njega, da takoj prepove ta nesramni ples v sveti deželi Tirolski. In to je tudi storil. Toda namestnik, ki je sicer strogo klerikalni, ven dar na vsega verjet, posebno, ker je vedel, da nesrečni plesni učitelj uči tudi v strogo klerikalnih rodbinah. Med tem časom je prišel plesni učitelj na dobro misel. Ko je prišel gospod prošt ves o upan v razočaran domov, ga je pričakovala majhna družba, ki je plesala nato v njegovih blagoslovjenih prostorih tango-ples. Strogi brambovec evropske morale se je potem na svoje lastne oči prepričal, da evropizirani tango n je tako neveren, kakor so ga slikali brazilijski jezuiti.

"Politični" program italijanskih futuristov.

Marinetti, najvišji duhovnik italijanskega futurizma, se je napravil nekemu sotrudniku lista "Giornale d'Italia" zelo natančno izjavil o političnem programu futuristov. On hoče, je rekel, pri bodoči volitvi v parlament nastopiti kot kandidat, da osvoji volilni okraj prvega seda takorek, z enim samim bajonetnim napadom. Potem je podal kratek pregled o svojem političnem naziranju: Želi, je izjavil, nekoliko manj občutljivo, manj erotično Italijo, Italijo, ki ima manj mandolin in manj razvalin, Italijo brez profesorjev, brez učenjakov, brez arheologov, Italijo, ki ima prav malo odvetnikov in zdravnikov, v kateri se živi na prostem zraku, v kateri se telovadici, v kateri je nekoliko manj časniških polemik in več zaščitne; in kar bi bila glavna stvar — vse "commendatorje" bi se moralno zeno bodoči postreliti! Nadalje je rekel prijazni mož s prijetnim programom: "Odpraviti bi se moralni konzervatoriji in umetniške akademije. Bojevati bi se moralni proti stremljenju po takozvani višji izobrazbi. Odpraviti naj se grščina in latinsčina v šolah; namesto tega pa naj se pospeši tehnični pouk v laboratorijskih in delavnicih. Onemu, ki bi največ ponudil, naj se pruda vse, kar je v muzejih in pinakotekah. Ta dražba bi donesla miliarde, in te miliarde bi se takoj lahko vporabilo v mornarice, v armadi, v boju proti analfabetizmu in v svetu intenzivnejšega poljedelstva." Naposled je postal Marinetti melanholičen. Misel, da Italija ni dežela dejanja, temveč dežela brezenegričnega sanjanja, ga je napravila melanholičenje v mehkega. "Mi se moramo", je rekel, "vedno in vedno bojevati proti italijanski klimi, kajti ti podpira lenobo, in skepični kojetizem, vedno mešeno razpoloženje in prepreato liščastost in občutljivost našega naroda. Z eno besedo: Mi rabimo manj poljubov in več zaščitne!"

Prošt in tango.

Najnovejši znakovit pohod skozi Evropo se je razširil tango-ples tudi v sveto deželo Tirolsko. V vseh plesnih zavodih uči tan go in tudi v marijanskem glavnom mestu Tirolske, v Inomostu, poskuša neki plesni učitelj z dobrimi sedemadi in za dober denar vlti v glavo plesačilju mladini tango-ples. Ta plesni zavod si nahaja v neki gostilni. Kako se je ustrashil nekaj dne gostilničar, ki je zaslišal nekoga dne po telefonu oster glas gospoda mestnega prosta, ki mu je začel pridigati, da je bil, namreč gostilničar, dosedaj dostojen človek in da so do zdaj v njegovo gostilno prihajali le dostojni ljudje. Z eno besedo: gospod mestni prošt je pridigoval skozi telefon kakor praveči Abraham a Santa Clara. Gostilničar dozidal sicer ni spoznal, da je ta ples, ki se mu je kot pravemu Tiroleu zdel nečuden, nemoralen, ker pa je gospod mestni prošt to rekel, je že moralno tako biti. In smrtnobled je šel k plesnemu učitelju, ki je tudi pobledel ter potem šel kar

NAŠ GOSPODAR,
edini slovenski magazin v Ameriki. Izhaja na 32 stranah vsak mesec in velja za vse leto samo \$1.00. Prinaša podobne članke za gospodarstvo, gospodinjstvo, le po povesti, razprave o naših gibanjih in zanimivosti iz celega sveta. Pošlj denar na:
Naš Gospodar,
2616 S. Lawndale Avenue,
(10-8 v 2 d) Chicago, Ill.

Ustanovljena dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GRADNIKI

Predsednik IVAN GOURI, 807 Cherry Way or Box 57, Brookfield, Ill.
Podpredsednik: IVAN PRIMOZIC, Eveleth, Minn., Box 641.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 454.
Poslovni tajnik: MIHAEL MHLAVINEC, Omaha, Neb., 1294 Box 174.
Napovednik: IVAN GOURE, Ely, Minn., Box 106.
Knjignik: ALONZ VURANT, Lorain, Ohio, Box 2125.

VRHOVNI ZDRAVNIKI

DR. MARVIN E. CYNG, Follett, Ill., 40 No. Chicago St.
NADZORNIKI:

ALOJZ KOSTELIC, Bellwood, Col., Box 2-118.
MICHAEL KLOUSCHAK, Cimarron, K. S., 118 - 7th St.
PETER SPULAK, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POROTNIKI

IVAN KREZNER, Ely, Minn., Box 122.
FRANK GOURE, Chisholm, Minn., Box 715.
MARTIN W. HILFNER, Ely, Minn., 1219 Miller Ave.

Vsi denarji načrtovali in posredovani na glavno glavljivo Jezuista.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

GEO. L. BROZICH, tajnik.

NAZNANILO.

Vsem onim držtvom, katera so se prijavila, da se ne strinjajo s centralizacijo bolniške podpore, kot je bilo sklenjeno na zadnjem zborovanju. Jednote se tempotom uradno naznana, da se centralizacije ne more ovrediti, dokler zato ne stavi predloga eno društvo, katerega mora podpirati najmanj 10 drugih društev iz 10 različnih držav. Sele potem mora glavni tajnik dati predlog na splošno glasovanje članstva. Takf predlogi so sprejmejo le z dvetretino večino oddanih glasov. Nova pravila stopijo v veljavo dne 1. januarja in dokler niso pravila v veljavi, se nemore sklicati takega glasovanja. Predno se pa zamore omogočiti tako glasovanje, se morajo sprejeti in upoštevati sklepi zadnjega zborovanja. Društva, katera se temu nočajo podvrci, lahko zapadle suspendaciji. Vsa društva naj to toraj vzamejo v naznanje. Ako ne bodo plačala prispevki v bolniški sklad Jednote do 1. januarja 1914 ali se drugače opravičila, se bode moralno z njimi delati po pravilih. Glavni urad nima namena siliti ne na eno, ne na drugo stran, krajevna društva bi pa morala imeti že vsaj toliko potrošnje, da bi se pokazalo, če bodo novi sistem v resnici tako dober kot je je pričakovalo. Na zadnjem zborovanju je bila večina delegatov imenja, da bodo centralizacija koristna za Jednote. Kar so delegati na zborovanju napravili z velikim trudem in z stroški se mora spoštovati, kajti za to so bili odbrani in poslani na zborovanje. Volitev za spremembo se zamore razpisati le tedaj, če se dokazuje, da je ena ali druga stvar res škodljiva Jednoti, česar pa sedaj nemore se nobeden reči. Kako bo z novo naredbo, se bo pokazalo v najkrajšem času.

Sicer je tako malo društev, katera ne zapadejo koristi centralizacije in ta naj vzamejo v naznanje, da glavni urad ne more in ne sme kršiti tega, kar se je na zborovanju sklenilo. Temu se morano vsi podvrci, kakor člani tako tudi društva. Ce bo sklicana pokazala sčasoma, da centralizacija ne koristi Jednoti, bo glavni urad prvi, ki bodo svetoval, da naj se stvar spremeni. Dokler pa nimamo dokazov, je zelo nemestno nekaj naprej trdit, zakaj ne vemo, če bodo res ali ne. Glavni urad ne more dati nobene stvari na glasovanje, dokler ni zadostnega vzroka in dokler se ne prijavijo društva, kakor zahtevajo nova pravila za splošno glasovanje. Glavni urad ne bodo kršil nikomur pravie, ampak oziral se bodo na želje in zahteve društev, ko bodo imeli zahteve zadostno podlogo in bodo pravilno predložene.

GEO. L. BROZICH, glavni tajnik.

Phone 346.

FRANK PETKOVSEK,
Javni notar — Notary Public,

718-20 Market St., WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, najbolje žganje iz
izvrstne smotre — patentovana zdro
vila.

PRODAJA vseh listišč vseh prekmar
skih crt.

POŠILJA denar v star kraj naselijev
in pošte.

UPRAVLJA vse v notarski poseli zadr
ječa dela.

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St. New York.

EDINA SLOVENSKA TVRDKA.
ZASTAVE, REGALIJE, ZNAKE, KAPE
PEČATE IN VSE POTREBSCINE
ZA DRUSTVA IN JEDNOTE.
Dolo prve vrste. Cene nizke.

F. KERŽE CO.

27118. MILLARD AVE., CHICAGO, ILL.
SLOVENSKE CENIKE POŠILJAMO ZASTONJ.

Marija Grill

Prod. a bot. vino po 70c. gallone
črno vino po 50c. "

Drožnik 4 galone za \$1.00
Brinjevec 12 steklenic za \$12.00
4 gal. (odsek) za \$36.00

a obilno narročbo se priporoča

MARIJA GRILL,
5808 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Umrl je 6. dec. v Gradeu bivši profesor na ljubljanski realki Fr. Koller.

Umrl je 6. dec. v Ljubljani v 74. letu starosti po doljšem bolehanju Josip Manfredo.

Umrl je od srčne kapi zadev Anton Tabor, župnik na Slapu pri Vipavi.

Umrl je v deželnini bolnišnici v Ljubljani vsled vnetja slepega črevesa 10letni sinček oficira trgovske in obrtne zbornice Dušan Hauptman, dijak I. državne gimnazije.

Umrla je v Domžalah Marija Kralj, rojena Lovšin, starca 73 let, taška deželnega odbornika dr. Ivana Zajca.

Umrl je v Kamniku po dolgem bolehanju Josip Močnik, lekarnar in posestnik. Pokojnik, ki je dosegel starost 68 let, je bil eden najuglednejših kamniških močnikov. Kot tak je bil dolga leta na čelu mestne občine kot župan. Za Kamnik je mnogo storil, zato mu tudi ostane v kamniškem mestu ohranjen trajen spomin. Pokopali so ga 13. dec. popoldne.

Umrl so v Ljubljani: Fran Jermanič, posestnikov sin, 6 in pol let. — Ferdinand Hribar, bivši čevljarski, 36 let. — Marija Hubinger, soprga vokojenega želesnika, višjega oficirala, 82 let. — Marija Košnik, delavka-hiralka, 79 l. — Ivan Potokar, sin mestnega težnega nadzora, 2 leti. — Fr. Pogačar, rejenec, 9 dni.

Zastrupljenje. 5letni Marijan Sovdat, hčerkri brzjavnjavega mojstra v Prisojni ulici št. 3 v Ljubljani, in Tletni rejenki Antonija Leskovic, stanujoči istotam, je kupila 12. dec. njunja tetu slavnico pri branjevi Antoniji Varsak poleg Frančiškanskega mosta. Ko sta otroka pojedla picevo, ki je bilo vloženo staro, sta dobila močne želodene krče in pričela tako bljuvati, da so ju morali prepeljati v deželno bolnišnico. Vsled hitre zdravniške pomoči za otroka ni več nevarnosti.

Nesreča v gozdu. Pri Seleih pri Postojni sta podirala brata Možina v bližnjem gozdu drevesa. Pri tej prilici je zadelo eno drevo Mihaela Možina, ker se je na napadno stran umaknil. Drevo mu je preklalo lobanje in mož je še isti dan umrl. Star je bil okoli 55 let.

Nezgoda. Dne 10. dec. je v tovarni za lep v Ljubljani 26letni delavec Mihail Sajovič čistil prazn avtoklaven, v katerem je stal. Medtem je pa pritekel iz slabo zaprte cevi vrel krop in Sajovič tako opekel, da je moral iskatki zdravniške pomoči ter ostati doma.

S ceste. Ko je 11. dec. ob pol 12 dopoldne prišla iz Dalsove veže v Florijanski ulici v Ljubljani 60letna Marija pl. Jerinova in stopila na cesto prebljudi proge električne cestne železnice, je v tem pridržal električni voz, kateri je Jerinovo tako močno zadel, da je pada na in tako poškodovala, da so jo morali z rešilnim vozom prepeljati v deželno bolnišnico. Voznik voza vsled tega ni mogel pravčasno ustaviti, ker je po tračničah preveč polzel.

Vlomi na Savi. V noči od 26. na 27. novembra je bilo vlomljeno v kurjo hišico nekega uradnika na Savi ter pokrajenih več kokoši. V noči od 9. na 10. decembra pa so v trgovini Čufarja vlomlili odnesli za čez 300 kron vrednega blaga. O vlomlilih ni sluha ne duha.

Prava londonska mebla je vladala 12. dec. od 6. do 7. ure zvezčer po ljubljanskih ulicah. Bila je tako gosta, da se po širših ulicah z ene strani na drugo ni razločevalo izložb, luči v njih pa so bile kakor kresnice. Izpred pošte se ni videlo razsvetljene ure, če si pa stal pri tvrdki Gričar in Mejač niso videl prav nobene obložnice, marveč sama gosta mebla.

Po nekaterih ulicah se luči ni razločevalo niti na 50 korakov razdalja. Tako izredne megle v Ljubljani ni mnogokrat. Seveda so morali biti vozniki zelo previdni, električna železnica pa je vedno brekala na zvonec, da se ni prisnila kaka nesreča.

ŠTAJERSKO.

V Mariboru je umrla Marija Burndorfer, rojena Droll, iz znane narodne rodbine v Ljubljani.

V Jarenji je umrl bivši gostilnik in posestnik v Vukovskem domu, 83 let stari Mihail Železničar.

Iz Maribora. V Dravo je hotela skočiti žena skladisnega delavca sknjenje. V največ slučajih je ostala

lo to brez uspeha, izgubljen je bil žrtvovan denar in dotočnik je moral služiti. Neki Bizjak, oznenjen, je izvršil vsled tega lopovstvo celo samomor. Blaževič krvido taj, vendar se zagovarja tako, da nimam njegov zagovor nobenega smislja. Katničeva priznava, da je prejela od več strank v to svrbo denar, toda ta denar je izročala vedeno nekemu Mravljuku, ki je v ječe in je bil obsojen pred vojskim sodiščem. Žalostno je bilo pri obravnavi poslušati vse te prizadete priče, ki smo pripovedovali, kako so z veseljem dajale denar za oprostitev svojcev in kako so bile potem razočarane, ko so videli, da so jih vodili za nos slesparji. Blaževič in Katničeva sta bila obsojena, in sicer Blaževič na 4 leta ječe, na 300 kron denarne globe, dalje izgubi svojo službo in za šest let čast, ter mora povrniti prigoljufani denar. Katničeva pa je bila obsojena na tri leta ječe in v denarno globo 1500 kron ter izgubo časti za pet let. Obema se vstaje v kazen preiskovalni zapor, in sicer Blaževič na 9 mesecev in Katničevi 10 mesecev. Državni pravnik in zastopnik sta priglasila pritožbo.

Atentat na vlak. Na progi Trst-Poreč je zavalih nekdo pri Kostanjevici na želesnični tir veliko skalo. K sreči se je pokvaril samo stroj, vsled česar je imel vlak poldruge uro zamude. Zločince še niso našli.

Rcparski napad. Štirje neznanici so na cesti v Tinjan v Istri napadli 77letnega starčka Antona Čepaka, ker so misili, da ima, z nekega sejma gredoč, kaj več denarja s seboj. Ko so mu prizadiali več ran, so ga oropali, pa so našli pri njem cele tri krone. Starček se je sam privlekli domov.

Brata ubil. Kmet Rudolf Benčić blizu Marezig v Istri je z nožem zakljal svojega brata Jožefa, ker sta se sprla. Živila sta v trajnem sovraštvu.

Odpuščen je na Reki uradnik mestnega carinskega urada Aleide Rack, ker je nekoč zaklical "živo" Italij in je ogrska vladu zdaj za to zaznala.

Ustrelji se je v Trstu v neki temni cesti pri Sv. Andreju nek neznanec, ki je zapustil kos paripa, na katerem je bilo zapisano: Franz Stensiek, Pörtschach, Kärntn. Morebiti je to ime sajmonileca.

Smrtna nesreča v Škednju. Pri premikanju vlakov je padel 34letni Josip Kranjc med dva voza. Potegnili so izpod koles strašno razmesarjeno truplo.

Bratcer. Pri Kopru je zakljal neki 15letni posestnikov sin sin svojega brata. Med preprirom ga je sunil z nožem v trebuh, ki je kmalu nato umrl.

Bivši katoliški duhovnik, 30letni Natalus Muizza iz Zadra je bil obsojen v Trstu na 2 meseca ječe, ker je ukradel v neki trgovini za znamke 1800 kron vredno zbirko znank. Dobili so pri njem še celo zbirko.

Prijet roparski morilec. Na Reki so arretirali nekega Josipa Taljerja, doma na Koroškem, ki je pribeažil z Boleano, kjer je izvršil roparski umor.

Rcparski napad. V tržaško bolnišnico so pripeljali 77letnega Antonia Čepaka, ki ima prebito glavo in poškodovan komolec. Čepak trdi, da so ga napadli pri Skofjem roparji in mu ukradli 3 krone.

Izginil je solastnik hotela "International" na Općinsk Franc Hermann. Odpeljal se je na avtomobil, na katerem je poleg druga naložil tudi neko grofico De Giorgi, ki je z njim skupaj živel, ter se ni vrnil. Ker avtomobil še ni docela plačan in ker je z goljufivim namenom bil naročil tudi za 1700 kron gumijevih obročev, ki jih tudi še ni plačal, ga policija na ovadbo dotičnih firm išče.

Koroško. Celjevec v denarnih stiskah. Celovec je baje, kako poročajo nekateri listi, pred bankerotom. Govori se celo, da mesto dne 1. januarja 1914 ne bo več moglo plačati svojih kuponov za milijone dolga, ki se je nakopil v zadnjih letih. Nemci se skušajo na vsak način iz zagate skopati in so v svetu tega bili Metnitz, Steinwender, Dobering in deželnih predsednikov tudi pri finančnem ministru. Kaj so opravili pri njem, še ni znano.

Porotno sodišče v Celovcu. V Libuče pristojni rudar Ferdo Filip, star še 22 let, je stal pred porotniki zavoljo rupa. Dne 6. večkrat zadnji denar, ki so ga še imeli, ali pa so se zadolžili, samo kom. Dne 4. oktobra se je sešel z rekrutom Petrom Zablatnikom in je popival z njim po gostilnah.

Marija Lešnik, in sicer z novega mosta. Pasanti so jo še pravčasno zadržali.

K Studencih pri Mariboru je obstrelil strojevodja Južne železnice Dominik Bolanez iz ljubomornosti svojo ženo in ji zadal smrtno nevarne rane. Bolanez je dolžil svojo ženo prepovedanega razmerja z nekim železniškim delevcem.

Iz celjske oklice. Vpokojeni učitelj Kresnik je obiskal v družbi neke ženske Šubergerjevo goštinstvo na Lopati. Tam so ga na ljubomorni fantje napadli. Kresnik je bil pri tem tudi z nožem ranjen.

Iz Slev. Bistrice poročajo, da je doletela nenadna smrt usnjarijo Jožeta Rassteigerja. Peljal se je iz sejma v Šmarju čez Poljčane v Slovensko Bistrico. V Breznicah pa je vozil hlapce v temi s tako silo proti želesnični zavori, da se je ta strla in splašnil konj, ki je divjal z vozom vred proti prihajajočemu tovornemu vlaku. Železniškemu čuvemu se je se posrečilo vlak pravčasno ustaviti. Rassteiger je skočil v voza, naenkrat pa se je vsled strahu in razburjenja zgrudil mrtev na tla.

Iz Ljubnega na Zgornjem Štajerskem poročajo, da je tamošnje okrožno sodišče obudio 50letnega brata Franca Thumfahra iz benediktinskega samostana v Sejnki na 10 mesecev težke ječe, ker je zagnril na šolarjev celo vrsto zločinov po § 128.

Iz Grada. Načelnik ravnateljske pri hranilnici graške okolice Maks Kelz, ki ga je, kakor smo poročali, obstrelil hranilnični asistent Krauss, je na zadobljenih ranah umrl.

Iz Maribora. Konflikt, ki se je vlekel že dalj časa med mariborskimi okrajno bolnišnico blagajno in organiziranimi zdravnikami, je sedaj končan. Odslej bodo ordinari za člane štirje zdravnik, med njimi dr. Ipavie, posebnega blagajnčnega zdravnika pa se ni več nastavilo.

V rogaški okrajin odbor je bil izvoljen iz skupine kmečkih občin slovenski naprednjak Maks Berligr.

Iz Maribora. Konkurz je razglasen za zapuščino mariborskega hlinjškega posestnika Antonia Kleinsteinstrusa.

Pri Sv. Krizi nad Mariborom so bili izvoljeni v občinski odbor sami klerikali. Za župana je znan je izvoljen znani Gulander.

Iz davne službe. Uradni načelnik mariborske davkarije, nadškrbnik Anton Rohrer je stopil po 41letni službi v pokoj. Za njegovega naslednika je določen nadškrbnik Anton Reicher.

PRIMORSKO.

116,000 krfca izginilo. Na glavni pošti v Trstu je našel uradnik v zapenjanju poštni vrči, ki je prišla iz poštnega urada št. 7, mesta 116,000 kron denarja izrezke paripa. Tatvina vzbujala veliko pozornost posebno, ker je bila izvena tako spredno, da so vsi razočarani. Aretirali so sicer dosedaj tri osebe, toda nikomur ni moglo kaj dokazati.

Roparji odnesli 17,500 K. Dne 10. dec. so odprli med vožnjo iz Pazina na kolodvor neznanati tatuvi s ponarejenim ključem poštni voz in so odnesli iz njega denarne posiljavitve v znesku 17,500 K. Ko so videli samo tri neznanec, ki je izvršil roparje.

Ediščna zalog Družinskih in Blaznikovih PRATIK za leto 1914.

1 iztis stane 10c.
50 iztisov stane \$2.75
100 iztisov stane \$5.00

Cene Blaznikovih pratik so iste.

V zalogi:

UPRAVNIŠTVA "GLAS NARODA",

82 Cortlandt St., New York

all per:
6104 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, O.

Trgovce z slišnino

M. POGORELO,

29 E. Madison St. — Room 1112

Chicago, Ill.

Opomba: Pazite na oglas v slišnini

botnih številkah.

• • • • •

Josip Scharabos

blizu Union postaje

• 415 West Michigan St.,

Duluth, Minn.

• Pošiljam denar v stare domovine in prodajam parobrodne in železniške listke.

• • • • •

• brez odbitka.

• Nevzdignjene obresti pripisuje vsakega pol leta k kapitalu. Sprejemata vložne knjižice drugih denarnih zavodov kjer je gotov denar.

• Za varnost vloženega denarja jamči zrazen rezervnega zavoda še mestna občina ljubljanska s skozi vsem premoženjem in vso davčno močjo. Izguba vloženega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrihen po c. kr. deželni vladi izključena vloženim denarjem.

• Zato vlagajo v to hranilnico sodišča denar mladoletnih otrok in varovancev, župnišča cerkvena, in občinska denar. Tudi iz Amerike se našla največ denarja v to hranilnico.

• Naš dopisnik v Zjd. državah je že več let

• • • • •

FRANK SAKSER,

82 Cortlandt St.,

NEW YORK.

• • • • •

6104 St. Clair Ave., N. E.

CLEVELAND, O.

Kje je JOHN PUNGERSHAR?

Preje je bil v Milwaukee, Wis., in je bil predsednik S. M. P. društva L. Jaz mu imam poročati važne stvari, zato prosim one, ki vede za njegov naslov, da ga mi javijo, ali naj se pa sam oglaši. — S. M. P. Dr. L. 373 66th Ave., West Allis, Wis. (30-12-3-1)

LISTNICA UREDNIŠTVA.

J. S., Chicago, Ill. Najvišja gorila na Kranjskem je Triglav v Julijskih Alpah na Gorenjskem. Triglav je iz zelenega rojake, ki je v Kranjskem in ne na Koroškem.

Skrivnosti Pariza.

Slika iz nižin življenja.

Spisal Eugene Sue. — Za "Glas Naroda" priredil J. T.

(Nadaljevanje.)

— "Počakaj no vendar, Chalamel! — 'Ne storite me nesrečnega!' de on notarju. — 'Vi torej priznate?' — 'Da, gospod. Ali tu imate denar, ki ga manjku v blagajni. Hotel sem prinesli denar, še preden vstanete Vi. Ali one osebe, pri kateri sem imel nekaj denarja, je ni bilo včeraj doma. Šla je bila v Belleville, kamor sem moral iti danes zjutraj. Zato sem se tudi danes tako zakasnil. Rotim Vas, ne pažnite me v nesrečo! Vedel sem dobro, da poravnam sveto, ki sem si jo sposodil iz blagajne. Tu je trinajststo frankov v zlatu.' — 'Kaj?! 1300 frankov!' zavpije Ferrand. 'Tu ne gre za trinajst sto frankov. Vkradli ste mi namreč 15 tisoč frankov v bankovehi v zeleni listnicu in 2000 v zlatu.' — 'Jaz! — Nikdar!' odgovori ubog Germain popolnoma uničeno. 'Vzel sem le trinajststo v zlatu, pa nič več in nič manj. Nobene listnice nisem opazil v miznici, in le dvatisoč frankov v zlatu je bilo v majhni omariči.' — 'Nesramni lažnjivec! vzbesni notar. 'Sami priznate, da ste vkradli 1300 frankov. Tudi drugo ste vkradli. Sicer pa naj odloči sodišče. Proti takemu groznejšemu izkoriscanju mojega zaupanja se mora postopati neizprosno. Tudi naj bo v svarilo.' Nato pride policist s komisarijevino tajnikom sestaviti zapisnik. In vkljeni so Germaina ter ga odpeljali."

— "Je-li to mogoče? Germain, najpoštenejši človek?"

— "Tudi nam se je zdelo čudno."

— "Nekaj pa moram priznati. Germain je bil nemreč človek posebne vrste. Nikdar ni hotel povedati, kje stane."

— "To je res."

— "Imel je vedno nekaj skrivnostnega na sebi."

— "To pa se ni nikak dokaz, da je res vkradel 17.000 frankov."

— "Brezdvoemo ne!"

— "To sem rekel kar tako mimogrede."

— "To je strašna novica. Meni se zdi, kakor bi me obglavili. Germain, Germain, ki je bil tak poštenjak. Vse bi bil dal za —"

— "Skoraj bi se lahko trdilo, da je slutil svojo nesrečo."

— "Zakaj?"

— "Tako se mi je zdelo, kakor da mu nekaj gloda sreč."

— "Mogoče zaradi Ložiske?"

— "Zaradi Ložiske?"

— "Jaz samo to ponovim, kar mi je povedala danes zjutraj starata Serafinna."

— "Kaj je rekla?"

— "Da je Ložiskin ljubček in oče otroku —"

— "Tu imate hinave!"

— "Glejte! Glejte!"

— "Saj ni res!"

— "Odkod veš to, Chalamel?"

— "Se-le pred širinajstimi dnevi mi je povedal Germain zupno, da je strašno zaljubljen v lepo in pridno šiviljo, s katero se je seznanil v hisi, v kateri je stanoval. Solze so mu zalile oči, ko je govoril o njej."

— "A, Chalamel! On je pravi rokok!"

— "Jaz trdim, da je Germain govoril popolnoma resno —"

Medtem vstopi prvi pisar.

— "No, Chalamel, ali ste opravili vse?"

— "Da, gospod Dubois. Pri gospodu pl. St. Remy sem bil. Ta-koj pride plačat."

— "Ste bili tudi pri grofici Mae Gregor?"

— "Da, Tu je njen odgovor."

— "In pri grofici Orbigny?"

— "Gospodu notarju se zahvaljuje. Včeraj je prišla iz Normandije in mi pričakovala njegovega odgovora tako kmalu. Tu imate njeni pismo. Bil sem tudi pri intendantu gospoda markiza pl. Harvilla."

— "Ali ste mu rekli, da ni taka sila?"

— "Da. Toda intendant je hotel takoj plačati. Tukaj je de-nar, O, skoraj bi bil pozabil. Ta-le listek mi je dal vratar. Nekaj črk je napisanih na njem. Gospod je vprašal po notarju."

— "Walter Murph", bere prvi pisar in nekoliko nižje: "pride ob treh radi važne zadeve. Tega imena ne poznam."

— "Se nekaj!" nadaljuje Chalamel. "Gospod Badinot mi je reklo, naj storji gospod Ferrand, kakor se mu zdi prav."

— "Pismenega odgovora ni dal?"

— "Ne. Rekel je, da nima časa."

— "Gospod Karol Robert pride tudi enkrat med dnevom, da se pogovori z gospodom. Zdi se mi, da se je bil z vojvodom Luccaynskim."

— "Jeli ranjen?"

— "Ne vratjam. Kajti sicer bi mi bili gotovo povedali kaj o tem."

— "O, pred vratmi se je vstavila kočija."

— "O, kako krasni konji!"

— "In debeli angleški kočija s plavo lasuljo izgleda v svoji a srebrrom in zlatom obšiti livriji kakor kak oberst."

— "Gotovo je kak poslaneč."

— "Tudi lovec ima zelo dosti srebra po svojem telesu."

— "In tisti kozjebradev!"

— "To je voz gospoda barona pl. St. Remy", poreče Chalamel vmes.

Kmalu nato stopi gospod pl. St. Remy v pisarno.

II.

Gospod pl. St. Remy.

Gospod pl. St. Remy vstopi z velikim šumom v pisarno, s klobukom na glavi, očabno, z napolzaprtnimi očmi ter vpraša z zaničljivim glasom, ne da bi pogledal koga:

— "Notar? Kje je?"

— "Gospod Ferrand dela v svojem kabinetu", odgovori prvi pisar. "Ce hočete počakati nekaj trenutkov, pa boste lahko govorili z njim."

— "Cakati?"

— "Ali —"

— "Nobenega ali. Recite mu, da je gospod pl. St. Remy tu. Prav čudno se mi zdi, da bi moral čakati na notarja. — Faj! Ka-ko smrdi ta-le peč!"

— "Prosim, blagovolite v sosedno sobo", de prvi pisar. "Ta-koj Vas naznam gospodu notarju."

St. Remy je mignil z ramami ter šel za prvim pisarjem.

Cez četr ure ga sprejme notar v svoj kabinet.

In nih izvanrednega ni bilo, kakor tisto velikansko nasprotje med obema možema, ki sta bila oba velika spoznavatelja ljudij ter sta ugurali na prvi pogled, s kom imata opraviti.

St. Remy je videl notarja danes prvkrat, in obrnila je ta blesta otopena in skoraj mrtnaska oseba vso njegovo pozornost nase. Netar se mu je zdel oduren na prvi pogled.

Šedel je za svojo pisalno mizo na z usnjem prevlečenem stolu poleg napolzrapdelega kamina, v katerem se je kadilo še nekaj že

očnelega oglja. Zavese iz zelene volne, skoraj že popolnoma raztrgane, so zastirale spodnja okna ter puščale v že itak temno sobo motno bledo luč. Regali od črnega lesa s porisanimi mapami, nekaj stolov z rmenim plišem prevlečenih, ura v škatli iz mahagonskega lesa, rmenkasta vlažna in mrzla tla in raztrgan in s pajčevinami prepletjen strop — to je bilo najsvetjejše notarja Ferranda.

Baron ni še naredil dveh stopin po kabinetu, ni se izpregovoval nobene besede, pa ga je že zasovražil notar. Poznal ga je samo po tem, kar so pravili ljudje o njem. Videl je v njem takoreč tekmeča v golufijah. Tudi je bila notarju sploh zopna eleganca, prožno vedenje in mladost. Zlasti pa je te lastnosti sovražil pri ljudeh, ki so bili drzni in oholi.

Notar se je po navadi obnašal sirovo, odurno in grobo napram svojim klijentom. In ravno to njegovo vedenje je osupilo vsakogar ter ga pridobile zanj.

Sedaj se je odločil to svojo sirovost še podvojiti napram temu baronu.

Ta pa je pričakoval v notarju dobrošrenega in smešnega človeka obenem. Kajti običanzano poštegne ljudi je vedno imel za skoraj neumne in bedaste. In Jakob Ferrand je pravičen in pošten, vsaj ljudski glas gre tako o njem.

Ali presenečenje na vse strani! Obraz in obnašanje notarjevo je vzbudilo v baronu nepopisljivo čustvo. Bal se ga je in sovražil obenem, dasi ni imel dovolj še nobenega povoda k temu. V sled svoje odločnosti je hotel pokazati St. Remy še večjo oholost in držnost kakor navadno. Notar ni vzel svoje črne cepice z glave, in baron se ni dotaknil svojega klobuka.

Tako na vrahih reče notarju z rezkim glasom:

(Dalje prihodnji.)

Za smeh in kratek čas.

MALO UPANJA.

Kritika.

— Da si tako igral kakor včeraj doma, pa bi bil dosegel največji uspeh v sezoni."

Praktičen zdravnik.

— Je-li res, gospod doktor, da ste zaročili z mlado doktorico, ki se je pred kratkim nastanila tukaj?"

— "No, kaj vse se ne naredi na svetu, da se človek znebi nadležnega konkurenta."

V NAGLICI.

— "Vkljub temu trdim še vedno, da si vkradel Beščaku svinjo."

— "To ni res — tele je pa res bilo."

HARMONIKE

»odis kakoršekoli vrste izdelujem in popravljam po najnižjih cenah, a delo resno in zanesljivo. V popravo zancilivo vsekod pošuje, ker sem že nad let tukaj v tem položaju sedaj v svojem mestnem domu. V popravek vzamem tranziske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršekoli kdo kaževe res nadaljnih vprašanj.

JOHN WENZEL,
1017 E. 62nd St., Cleveland, O.

431 parnikov 1,306,819 ton.
Hamburg-American Line.
Največja parobrodna družba na svetu.

Regularna, direktna, potniška in eksprejsna proga med:

NEW YORKOM in HAMBURGOM,
BOSTONOM in HAMBURGOM,
PHILADELPHIO in HAMBURGOM,
BALTIMOREM in HAMBURGOM;
oskrbljena z največjim parnikom na svetu
"IMPERATOR".
919 četrtjev doleg, 50,000 ton.
in z velikimi poznamimi parniki:

Kaiser Aug. Victoria, America, President Lincoln, Grant, Cleveland, Cincinnati, Patricia, Pretoria, Pennsylvania, Grand Waldersee, Prince Adalbert, Prinz Oskar, Bessin, Salamanca, Arcadia in Barcelona.
Najboljši ugodnosti v medkrovju in tretjem razredu.
NIŽKE CENE.

Izvrstna potrežba za potnike.
Za vse podrobnosti obrnite se na

Hamburg-American Line.
41 Broadway, New York City
ali lokalne agente.

■ VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsek potnik, kateri potuje skozi New York bodisi v stari kraj ali pa iz starega kraja, naj obiše

PEVI SLOVENSKO-HRVAŠKE

HOTEL AUGUST ZACH,
45 Washington St., New York,
Corner Cedar St.

Na razpolago se vodiči vseh sobe v dobra domača hrana po nizkih cenah.

Pozor, rojaki!

Dobbi sem in Washington, načrtovan vseh marljivih stavilk, kjer jarec, da so z njo vse vila, ki jih je v kmetiji.

Po dolgem času se mi je dovoljalo, da napišem načrtovanje vseh marljivih stavilk, kjer jarec, da so z njo vse vila, ki jih je v kmetiji.

Načrtovanje vseh marljivih stavilk, kjer jarec, da so z njo vse vila, ki jih je v kmetiji.

Načrtovanje vseh marljivih stavilk, kjer jarec, da so z njo vse vila, ki jih je v kmetiji.

Načrtovanje vseh marljivih stavilk, kjer jarec, da so z njo vse vila, ki jih je v kmetiji.

Načrtovanje vseh marljivih stavilk, kjer jarec, da so z njo vse vila, ki jih je v kmetiji.

Načrtovanje vseh marljivih stavilk, kjer jarec, da so z njo vse vila, ki jih je v kmetiji.

Načrtovanje vseh marljivih stavilk, kjer jarec, da so z njo vse vila, ki jih je v kmet